

Jeszenszky Zsolt: Ezek tényleg ki- és felforgatják a világot

2025 október 12. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

ÉN CSAK LEÍRTAM... Meg kell állítani a gy?löletet és a szavak jelentését kifordító, felcserél? hamis beszédet is.

Múlt hétvégére Puzsérék meghirdették a „megbékélésmenetet”. Az egy dolog, hogy végül valami más lett bel?le

(Juhász Péter szerezcsenmosdatása és áldozatpózbba emelése), de a témánk szempontjából ez most nem igazán érdekes. Merthogy a mai írásomban – viszonylag hosszú id? után ismét – egzisztenciális kérdéseket szeretnék érinteni. És hogy lesz Puzsérból egzisztenciális kérdés? Nézzük!

El is humorizálhatnánk kicsit ezen; például úgy, hogy ha Puzsér egy romkocsmában néhány ital (és ki tudja, még mi minden) hatására hétr?l hétre elpufogatott frázis- és közhelygy?jteményéb?l könyvet tudott írni, és azt még „Metafizikának” is volt mersze elnevezni, ráadásul emberek meg is veszik.... akkor ott valaki nagyon tanár az egzisztenciaépítésben. De nem humorizáljuk el! Amit ugyanis Puzsérék csináltak a múlt hétvégén, az egy sokkal komolyabb, nagyobb kép része. És valóban az emberi létet, szellemiségünket érinti.

Nézzük meg még egyszer ezt a szót:

megbékélés. Természetesen mindannyian tudjuk, mit jelent. És mindannyian ugyanazt is értjük rajta: az ellenségeskedés, a harag, a düh, a gy?lölet, az agresszió megfékezését. Valamifajta békejobb nyújtását is az ellenfélnek. Elfogadni ?t. Nemcsak a létezését, de az elemi létjogosultságát is. Joga van létezni, véleményt formálni és azt el is mondani. És másokat is jogában áll meggy?zni arról, hogy neki van igaza.

És azok sem kizárólag gonosztev?k vagy agymosott hülyék lehetnek, akik neki adnak igazat. Körülbelül ezt jelenti a megbékélés. De azt mondjuk mindenképp, hogy nem fantáziálunk az ellenfelek akasztásáról, f?belövésér?l, pláne nem hergelünk, buzdítunk erre másokat. Még burkoltan sem. És végképp nem gy?löletbeszédekben ordítunk rá kigyót-békát, és vádoljuk ?t azzal, hogy gy?lölköd?, ezért el kell söpörni.

Két héttel ezel?tt készítettem egy videót, az Origo csatornáján látható is, (<https://www.youtube.com/watch?v=WlvzBFzluxA>), ami pontosan arról szól, hogy meg kell állítani a politikai ellenfelek között azt az egymás iránti gy?löletspirált, ami Amerikában már Charlie Kirk meggyilkolásához vezetett. Véget kell vetni egymás dehumanizálásának. De az ellenfél szavai kiforgatásának is. Igen, valóban mindenkinek van felel?ssége abban, hogy idáig fajultak a dolgok. Végül elmondtam a videóban azt is, hogy elveinket, politikai véleményünket, határozottságunkat természetesen megtartva, de én és a csapatom ezennel egyoldalúan vállaljuk, hogy az ellenfelet dehumanizáló, emberi mivoltában megkérd?jelez? megfogalmazásoktól tartózkodni fogunk. Ha Puzsérék kicsit is komolyan gondolnák a megbékélést, ehhez a kezdeményezéshez csatlakoztak volna.

Valójában azonban

eszüik ágában sincs megbékélni. Túl azon, hogy gy?lölködnek tovább, teljesen ki is forgatják a szavakat, megváltoztatják a jelentésüket. A „megbékélés” jegyében gy?lölködnek. És közben a másikat vádolják gy?lölettel. Persze nincs ebben semmi újdonság. „Tégy a gy?lölet ellen!” – kiabálta már 1992-ben az SZDSZ, és még ugyanazzal a lendülettel egy féktelen gy?löletcunamit zúdított az Antall-kormányra.

A közelmúltban is találunk rengeteg további példát. Például amikor NoÁr és Falusi Mariann (PaDöDö) meg egy rakás (a videót nézve vélhet?en magát queernek valló) táncos elkészítették a LOVEMBTQIA+ (A „Szeretet nem vár”) cím?, 10-es cringe-faktorú propagandadalt a kormány gyermekvédelmi törvénye ellen. A szeretet nevében, látszólag az LMBTQWTF... jogok mellett kiállva gy?lölködtek egyet a családokkal, a normalitással szemben.

De nézzünk még messzebbre és még mélyebbre. Mert nem csak itthon és nem csak a politizáló bulvárcelbek világában látjuk a fogalmak folyamatos kifordítását, felcserélését, de legalábbis kiüresítését. A pályavonalak folytonos újrarajzolását, a kapufák állandó mozgatását – vagyis: az emberek teljes összezavarását. Lássunk néhány példát!

Izrael – állítólag – népiptást hajt végre. Miközben Gáza lakossága a 2005-ös izraeli kivonuláskor 1,3 millió volt, ma 2,1 millió. Ez hatvanszázalékos növekedés húsz év alatt. Ciszjordánia lakossága 1967-ben, az izraeli megszállás idején hatszázezer alatt volt, ma körülbelül 2,5 millió. Ez négyszáz százalékos növekedés. Ma több mint kétmillió arab él Izraelben. 1948-ban, a függetlenségi háború lezárását követ?en kétszázezren voltak. A tízszeres növekedés sem egészen a népiptás definíciója. Ami amúgy egzakt kategória a nemzetközi jogban. Persze ez a terminus technicus arra sem áll meg, amikor iszlamista terroristák egy zenei fesztiválon bulizó fiatalokat mészárolnak le válogatás nélkül. De ezzel a terrorakcióval valahogy kevésbé van baja a nemzetközi médiának.

Angela Merkel új könyvének címe: Freiheit – azaz Szabadság. Van benne szó a kommunizmus bukásáról is, de

aztán a migráció Európára erőtítésér?l és arról is, hogy – szerinte – hogyan kell Európát homogenizálni. Ami minden, csak nem szabadság. Az európai emberek nem dönthetnek arról, szeretnének-e idegen kultúrákból érkez?, alkalmazkodni nem tudó és nem is akaró tömegekkel együtt élni.

Tudjuk, vannak támogatói is a korlátlan bevándorlásnak. Voltak „Refugees welcome” táblák is. De ez megint csak a fogalmak kiforgatása. Hogy lenne már „menekült” a sok-sok katonakorú férfi, akik öt-hat biztonságos országon keresztül vándorolva érkeztek meg az EU határaihoz, majd pedig követelték, hogy Germaine-be (igen, néha így írták a feltartott tábláikra) vigyék őket?

De az „iszlamofóbia” kifejezés is a közelmúlt szüleménye. És a médiát, tömegkultúrát, közbeszédet, politikai diskurzust uraló baloldal rásüti ezt azokra, akik a muszlimok által elkövetett terrorcselekmények, nemi erőszakok, rablások és egyéb atrocitások miatt fel merészelik emelni a hangjukat. A már korábban felpörgetett „fasiszta” kifejezést pedig továbbra is dobálják mindenkire, aki tőlük egy kicsit is jobbra áll. (És a mai woke-marxistákhoz képest már Lenin is szinte jobbra áll.)

Ma mindenki „fasiszta”, aki a hagyományokban, az Athén, Róma és Jeruzsálem örökségét ötvöz? európai kultúrában, a család intézményében, a nemzetekben és ezek határaiban... és aki Istenben hisz.

És akkor ezzel még messzebbre és mélyebbre jutunk. Tulajdonképpen ennek az egész destruktív ideológiának és gyakorlatnak az eredetéhez. Ami, merjük kimondani: nem más, mint a sátánizmus. Ahol konkrétan megfordították a legfontosabb szimbólumot, a keresztet. És amikor sátánizmusról beszélünk, nem kell – sőt nem is szabad – rögtön valami misztikus-ezoterikus hókuszpókuszra, boszorkányokra, norvég black metal zenekarokra stb. gondolni, inkább groteszk, mint ijeszt? küls?ségekkel. Ábrahám Robi barátomnak van egy nagyon jó jellemzése a jelenségr?l. Azt mondja, a sátánisták nem úgy néznek ki, nem olyan extravagánsak, ahogy általában elképzeljük őket (mint egy norvég black metal zenekar – de ezt már én teszem hozzá), hanem úgy, ahogy például egy 44-es vagy telexes újságíró.

És bár ebben persze van egy adag humoros fricska is, egyáltalán nem jár messze a valóságtól.

Az újságírók nagy része a progresszió h?sének tartja magát. Rendkívül felvilágosultnak. És simán lenézik a tradicionalistákat. Lucifer jelentése is a „fényhozó”. A fogalomfelcserélés archetípusa és kvintesszenciája egyszerre. A sötétség, amely fénynek mutatja magát – és sokan el is hiszik. Az emberiséget könny? átvérni, összezavarni.

És igen, az egyes emberben mindig van jó és rossz, fény és sötétség is. A vallások, hitrendszerek erre nagyon jól ráéreztek. Ami a kínai univerzizmusban a jin-jang, a hindu spiritualításban a labirintusban bolyongó lélek (aminek egyébként a náci f? szimbólumát, a horogkeresztet meghi?t? svasztika az eredeti szimbóluma), az a kereszténységben az állandó kísértéssel (és önmagával) küzd? gyarló ember. A fizikai világ egy bonyolult hely, tele mindenféle árnyalatokkal. Ett?l még létezik nagyon is megkülönböztethet? jó és rossz.

Ha azonban elveszítjük a morális irányt?nket, pláne ha felcserél?dnek benne a pólusok, akkor teljesen összezavarodunk. Ezáltal egyre könnyebben irányíthatóvá válunk. Ennek kristálytisza jeleit látjuk ma például az egyetemeken. A „felvilágosodás” idején megkezd?dött, liberális individualizmus mára odáig fajult, hogy nemcsak semmilyen egyetemes törvénynek nem akar a „m?velt” értelmiség engedelmeskedni, hanem például azt is el akarja önhatalmúlag, a biológiával és a teremtéssel egyaránt szembemelve dönten, hogy valaki nő vagy férfi.

Ám ezek a transzideológiák valójában egyáltalán nem (ahogy a „Free-Free Palestine” sem) az egyéni szabadságból, bels? indíttatásból, saját morális irányt?nk segítségével megszületett gondolatok. Hanem az összezavart elmékre nagyon könnyen hatni tudó tömeges manipuláció eredményei.

És az emberek manipulálása épp a szimbólumoknál és a szavaknál kezd?dik. Nem véletlenül találkozunk ugyanezzel

Orwellnél. Ahogy az egész regény (1984), úgy a benne található Newspeak, azaz újbeszél sem disztópikus sci-fi ma már, hanem konkrét használati utasítás. Így kell szétverni, felborítani, összezavarni a társadalmakat, majd

pedig uralkodni fölöttük. Megfosztani az embereket a keresztény szabadságtól; attól, hogy szabad akaratukból eldönthetik: a jó vagy a rossz utat, Istent vagy Lucifert akarják követni.

A szabad döntésnek pedig nyilván az a feltétele, hogy ismerjük, tisztában legyünk a helyes úttal, értsük, értelmezzük helyesen a fogalmakat.

Amikor egy nyilvánvaló férfit n?nek, a migrációt hasznosnak, a diverzitást er?nek, a b?nöz?t a körülmények áldozatának, az iszlámot a béke vallásának, Orbán Viktort Európa-ellenesnek titulálják, az nem pusztán csak nettó hazugság, retorikai fogás, ignorancia vagy elmebaj. A szavaknak nagyon is súlya, jelent?sége van. Egy társadalom szétverése, egy kultúra elpusztítása, erejének végletes meggyengítése a létezését, berendezkedését meghatározó alapvet? fogalmak megváltoztatásával válik visszafordíthatatlanná.

Ezért

meg kell állítanunk nemcsak a gy?löletet, de a szavak jelentését kifordító, felcserél? hamis beszédet is. Különben bukó a civilizációnk.

Jeszenszky Zsolt

www.magyarnemzet.hu

Ajánló